

Dvojezična osnovna šola

SLOVENŠČINA KOT DRUGI JEZIK

Učni načrt

1.razred: 105 ur
2. razred: 140 ur
3. razred: 140 ur
SKUPAJ: 385 ur

Dvojezična osnovna šola

SLOVENŠČINA

Učni načrt

Člani predmetne komisije, avtorji posodobljenega učnega načrta za osnovno šolo:

Mojca Poznanovič Jezeršek, Zavod RS za šolstvo, predsednica

Mojca Cestnik, Osnovna šola Polzela, Polzela

Milena Čuden, Osnovna šola Matije Čopa, Kranj

mag. **Vida Gomivnik Thuma**, Zavod RS za šolstvo

mag. **Mojca Honzak**, Osnovna šola Riharda Jakopiča, Ljubljana

dr. **Martina Križaj Ortar**, Univerza v Ljubljani, Pedagoška fakulteta

Darinka Rosc Leskovec, Zavod RS za šolstvo

mag. **Marija Žveglič**, Zavod RS za šolstvo

Avtorici prilagoditev za slovenščino kot drugi jezik:

Irena Kumer, Zavod RS za šolstvo

Katarina Čahuk, Dvojezična osnovna šola Prosenjakovci

Recenzenti:

dr. **Marja Bešter Turk**, Univerza v Ljubljani, Pedagoška fakulteta

dr. **Sonja Pečjak**, Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta

dr. **Igor Saksida**, Univerza v Ljubljani, Pedagoška fakulteta

Izdala: Ministrstvo RS za šolstvo in šport, Zavod RS za šolstvo

Za ministrstvo: dr. **Igor Lukšič**

Za zavod: mag. **Gregor Mohorčič**

Uredila: **Alenka Štrukelj**

Jezikovni pregled: **Nataša Purkat**, Lektor'ca

Ljubljana, 2011

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

37.091.214:811.163.6(0.034.2)

UČNI načrt. Dvojezična osnovna šola. Slovenščina kot drugi jezik [Elektronski vir] / člani predmetne komisije, avtorji posodobljenega učnega načrta Mojca Poznanovič Jezeršek ... [et al.]; avtorici prilagoditev za slovenščino kot drugi jezik Irena Kumer, Katarina Čahuk. - El. knjiga. - Ljubljana : Ministrstvo za šolstvo in šport : Zavod RS za šolstvo, 2011

Način dostopa (URL):

http://www.mss.gov.si/fileadmin/mss.gov.si/pageuploads/podrocje/os/devetletka/predmeti_obvezni/Slovenscina_obvezni_dv.pdf

ISBN 978-961-234-970-7 (Zavod RS za šolstvo)

1. Poznanovič, Mojca
255945728

Posodobljeni učni načrt za slovenščino kot drugi jezik v prvem vzgojno-izobraževalnem obdobju dvojezične slovensko-madžarske osnovne šole na narodno mešanem območju v Prekmurju je pripravila Predmetna komisija za posodabljanje učnega načrta za slovenščino. Pri posodabljanju je izhajala iz učnega načrta za predmet slovenščina kot drugi jezik v dvojezični slovensko-madžarski osnovni šoli na narodno mešanem območju v Prekmurju, določenega na 25. seji Strokovnega sveta RS za splošno izobraževanje leta 1999. Posodobljeni učni načrt je Strokovni svet RS za splošno izobraževanje določil na 114. seji leta 2008 in se z vsebinskimi in redakcijskimi popravki tega učnega načrta seznanil na 140. seji 17. februarja 2011.

KAZALO

1 OPREDELITEV PREDMETA.....	4
2 SPLOŠNI CILJI	6
3 OPERATIVNI CILJI IN VSEBINE	8
3.1 Prvo vzgojno-izobraževalno obdobje.....	8
3.1.1 Področje: Jezik.....	8
3.1.2 Področje: Književnost.....	14
4 STANDARDI ZNANJA	23
5 DIDAKTIČNA PRIPOROČILA	28
5.1 Uresničevanje ciljev predmeta	28
5.2 Individualizacija in diferenciacija.....	32
5.3 Medpredmetne povezave	33
5.4 Preverjanje in ocenjevanje znanja.....	34
5.5 Informacijska tehnologija	34

1 OPREDELITEV PREDMETA

Slovenščina kot materni/prvi jezik za večino učencev¹ in kot drugi jezik/jezik okolja za pripadnike manjšin je ključni splošnoizobraževalni predmet v osnovni šoli. Učenci se pri njem usposablajo za učinkovito govorno in pisno sporazumevanje v slovenskem jeziku, razvijajo zavest o pomenu materinščine in slovenščine, o slovenščini kot državnem in uradnem jeziku, o njenem položaju v Evropski uniji in njeni izrazni razvitosti na vseh področjih javnega in zasebnega življenja.

Znanje in obvladovanje slovenščine učencu, čigar materinščina je madžarski jezik, omogoča spoznavanje kulture večinskega naroda in ga usmerja k temeljnim vrednotam sobivanja dveh narodov: sožitju, strpnosti in sodelovanju. Znanje slovenščine omogoča učencu, nato pa odraslemu, vključitev v vse oblike življenja in delovanja v dvojezičnem območju, po koncu osnovne šole pa enakovredno vključitev v izobraževanje zunaj dvojezičnega območja ter uveljavljanje in uresničevanje vseh drugih možnosti.

Zato je slovenščina kot drugi jezik v predmetniku dvojezične slovensko-madžarske osnovne šole samo v prvem vzgojno-izobraževalnem obdobju, v drugem in tretjem pa poteka pouk slovenščine po učnem načrtu za slovenščino v enojezičnih šolah s slovenskim učnim jezikom. To pomeni, da se v pouk slovenščine kot drugega jezika vključujejo učenci, pri katerih poteka začetno opismenjevanje na ravni materinščine v madžarščini.

Cilji predmeta se uresničujejo z jezikovnim in književnim poukom v sklopu štirih sporazumevalnih dejavnosti – poslušanja, branja, govorjenja in pisanja. Namen jezikovnega pouka je razviti sporazumevalno zmožnost, to je praktično in ustvarjalno obvladovanje vseh štirih sporazumevalnih dejavnosti pa tudi jezikovnosistemskih temeljev. Pri književnem pouku se učenci srečujejo z umetnostnimi/književnimi besedili ter tudi ob njih poleg sporazumevalne zmožnosti razvijajo doživljajsko, domišljijaskoustvarjalno, vrednotenjsko in intelektualno zmožnost. Z zaznavanjem kulturnih, etičnih, duhovnih in drugih razsežnosti, ki jih premore besedna umetnost kot eden najuniverzalnejših civilizacijskih dosežkov, ki je za obstoj slovenstva še posebno pomemben, se utrjujejo kulturna, domovinska in državljanska vzgoja ter medkulturna in širša socialna zmožnost.

Takšna smisel in namen predmeta se ob udejanjanju ciljev pouka slovenščine na vseh stopnjah šolanja prilagajata spoznavnim zmožnostim oziroma razvojni stopnji učencev. V prvem vzgojno-

¹ V tem učnem načrtu izraz *učenec* velja enakovredno za *učenca* in *učenko*. Enako izraz *učitelj* velja enakovredno za *učitelja* in *učiteljico*.

izobraževalnem obdobju se predmet s cilji, vsebinami in dejavnostmi učencev tesno povezuje z drugimi predmeti, to velja tudi za tako imenovano začetno opismenjevanje, ki traja celotno prvo vzgojno-izobraževalno obdobje (in sicer v 1. in 2. razredu kot sistematično usvajanje tehnike branja in pisanja, v 3. razredu pa kot njeno utrjevanje in izboljševanje); učenci v tem obdobju poleg vstopanja v svet branja in pisanja opravljajo tudi druge dejavnosti, na primer sodelujejo v pogovorih, kritično sprejemajo oziroma interpretirajo govornjena in zapisana besedila, se (po)ustvarjalno odzivajo nanje, govorno nastopajo, pišejo krajša besedila ter sistematično razvijajo svojo poimenovalno, skladijsko, pravorečno, pravopisno, slogovno, metajezikovno zmožnost in zmožnost nebesednega sporazumevanja.

2 SPLOŠNI CILJI

Predmet slovenščina kot drugi jezik omogoča razvijanje osebne, narodne in državljske identitete ter ključnih zmožnosti vseživljenjskega učenja – predvsem sporazumevanje v slovenskem jeziku, socialno, estetsko, kulturno in medkulturno zmožnost, učenje učenja, informacijsko in digitalno pismenost, samoiniciativnost, kritičnost, ustvarjalnost, podjetnost ipd.

1. Učenci si oblikujejo pozitivno čustveno in razumsko razmerje do slovenskega jezika ter se zavedajo pomembne vloge materinščine in slovenščine v svojem osebnem in družbenem življenju. Tako si oblikujejo jezikovno, narodno in državljsko zavest, ob tem pa tudi spoštovanje in strpnost do drugih jezikov in narodov ter si krepijo svojo medkulturno in socialno zmožnost.
2. Učenci razvijajo sporazumevalno zmožnost v slovenskem jeziku, to je zmožnost sprejemanja in tvorjenja besedil raznih vrst.
 - Razmišljujoče in kritično sprejemajo raznovrstna neumetnostna besedila – iz njih pridobivajo novo znanje, tega pa uporabljajo v vsakdanjem življenju.
 - Razmišljujoče in kritično sprejemajo umetnostna/književna besedila slovenskih in drugih avtorjev. Branje prepoznavajo kot užitek, prijetno doživetje. Stopajo v dialog s književnim besedilom in v dialog o književnem besedilu. Branje jim omogoča širjenje obzorja ter spoznavanje svoje kulture in kulture drugih v evropskem kulturnem prostoru in širše. S spoznavanjem kultur in skupnih kulturnih vrednot gradijo strpen odnos do drugih in drugačnih. Tako razvijajo svojo socialno, kulturno in medkulturno zmožnost.
 - Razvijajo pripravljenost za pogovarjanje in dopisovanje ter govorno nastopanje in pisanje; tako izražajo svoje znanje, misli, stališča, hotenja, čustva in izkušnje, se pogajajo, miroljubno rešujejo vprašanja v raznih življenjskih položajih in tvorijo praktičnosporazumevalna in (po)ustvarjalna besedila.
 - Motivirani so za vse štiri sporazumevalne dejavnosti; zavedajo se, da jim te omogočajo spoznavanje sebe in sveta ter zadovoljevanje temeljnih čustvenih in družbenih potreb. Ob izkušnjah s temi dejavnostmi spoznavajo, da njihovo obvladovanje povečuje zmožnost delovanja v družbenem okolju ter spoznavanja in izražanja predmetnega, duhovnega in domišljjskega sveta. Tako se razvija njihova socialna, družbena in medkulturna zmožnost.
 - Pri razvijanju sporazumevalne zmožnosti ob dejavnem stiku z neumetnostnimi in umetnostnimi besedili z uporabo digitalnih tehnologij varno, ustvarjalno in kritično pridobivajo in uporabljajo podatke/informacije. Ozaveščajo in presojujejo možnost uporabe in zlorabe digitalnih tehnologij oziroma pridobljenih informacij – razvijajo svojo digitalno zmožnost.

3. Učenci ohranjajo in razvijajo pozitivni odnos do branja neumetnostnih in umetnostnih besedil. Stik z besedili je zanje potreba in vrednota, zato tudi v prostem času berejo/poslušajo besedila (objavljena v raznih medijih), obiskujejo knjižnico, filmske in gledališke predstave, literarne prireditve ipd.
4. Učenci razvijajo tako imenovane sestavine sporazumevalne zmožnosti, to so stvarno/enciklopedično znanje, jezikovna zmožnost (poimenovalno, skladenjsko, pravorečno in pravopisno), slogovna zmožnost, zmožnost nebesednega sporazumevanja in v omejenem obsegu tudi metajezikovna zmožnost.
5. Učenci ob sprejemanju umetnostnih/književnih besedil poleg razvijanja sporazumevalne zmožnosti pridobivajo tudi književno znanje. Umeščanje besedil v časovni in kulturni kontekst ter pridobivanje temeljnega literarnoteoretskega znanja jim omogoča globlje doživljanje, razumevanje in vrednotenje umetnostnih besedil.

3 OPERATIVNI CILJI IN VSEBINE

Cilji in vsebine v učnem načrtu so obvezni in izbirni. *Izbirne vsebine in cilji* so zapisani s poševnim tiskom. Tako so označeni tudi *izbirne besedilne vrste* pri jezikovnem pouku in *seznami predlaganih umetnostnih besedil* za obravnavo pri pouku književnosti.

3.1 Prvo vzgojno-izobraževalno obdobje

3.1.1 Področje: Jezik

A. Operativni cilji

OBLIKOVANJE IN RAZVIJANJE ZAVESTI O JEZIKU, NARODU IN DRŽAVI

Učenci opazujejo in opisujejo:

- rabo jezika in njegovih vlog,
- vrste jezikov,
- svoj prvi/materni jezik in svoj odnos do njega, slovenščine in drugih jezikov,
- položaj slovenščine v Republiki Sloveniji in svoj odnos do slovenščine kot drugega jezika/jezika okolja v Republiki Sloveniji,
- rabo knjižnega in neknjižnega jezika,
- tuje jezike in vzroke za njihovo učenje,
- spoznavne, duševnostne in pragmatične prednosti prvega jezika pred tujim.

RAZVIJANJE ZMOŽNOSTI POGOVARJANJA

Učenci:

- sodelujejo v igri vlog: pogovor določene vrste (glej razdelek Vsebine),
- izražajo in razlagajo svoja občutja med igranjem vloge,
- določajo okoliščine pogovarjanja in namen obeh sogovorcev,
- vrednotijo razumljivost in zanimivost pogovora,
- vrednotijo vljudnost obeh sogovorcev,
- vrednotijo svoje zmožnosti pogovarjanja.

RAZVIJANJE ZMOŽNOSTI POSLUŠANJA ENOGOVORNIH NEUMETNOSTNIH BESEDIL

Učenci:

- pozorno poslušajo (in gledajo) krajše enogovorno neumetnostno besedilo določene vrste (glej razdelek Vsebine), objavljeno v raznih medijih,
- izražajo in razlagajo svoja občutja med poslušanjem,
- vrednotijo zanimivost, resničnost, razumljivost in uporabnost besedila,
- obnavljajo besedilo,
- vrednotijo svojo zmožnost kritičnega poslušanja (in gledanja) enogovornih neumetnostnih besedil in načrtujejo, kako bi jo lahko izboljšali.

RAZVIJANJE ZMOŽNOSTI GOVORNEGA NASTOPANJA

Učenci:

- govorno nastopajo (z vnaprej napovedano temo in besedilno vrsto – glej razdelek Vsebine), in sicer najprej ob učiteljevih vprašanjih in ob slikovnem gradivu/drugih ponazorilih, nato pa čim bolj samostojno in ob zgledovanju po podobnem, že poslušanem besedilu,
- izražajo in razlagajo svoja občutja med govornim nastopom,
- vrednotijo zanimivost, živost in razumljivost svojega in tujega besedila in nebesednih spremljevalcev govorenja,
- vrednotijo svojo zmožnost govornega nastopanja in prepoznajo svoje »močne« in »šibke« točke.

INDIVIDUALIZIRANO, POSTOPNO IN SISTEMATIČNO RAZVIJANJE ZMOŽNOSTI BRANJA IN PISANJA NEUMETNOSTNIH BESEDIL²

Učenci prehajajo skozi naslednje tri faze oziroma dejavnosti začetnega opismenjevanja:

- sistematično razvijajo predopismenjevalne zmožnosti, in sicer:
 - vidno razločevanje črk, ki jih v prvem/maternem jeziku niso spoznali,
 - slušno razločevanje in razčlenjevanje znakov, glasov, sklopov, značilnih za slovenščino: č, ž, š, s, a, nj, lj,
 - orientacijo na telesu, v prostoru in na papirju, pravilno držo telesa in pisala ipd.;
- sistematično razvijajo tehniko branja in pisanja, in sicer:
 - pišejo besede in preproste povedi z velikimi in malimi tiskanimi črkami, značilnimi za

² Učenci prehajajo skozi navedene faze glede na razvite veščine, spretnosti in zmožnosti ter glede na svoje znanje branja/pisanja (to je šele tedaj, če oziroma po tem, ko imajo ustrezno razvito predhodno zmožnost). Zato naj učitelj na začetku vzgojno-izobraževalnega obdobja in tudi sproti pri vsakem učencu preverja razvitost veščin, spretnosti in zmožnosti, potrebnih za branje/pisanje, nato pa naj za vsakega učenca izdela individualni načrt razvijanja zmožnosti branja in pisanja. Ob tem naj pri učencih razvija zanimanje za branje.

slovenščino,

- glasno berejo daljše in manj znane besede z zlogovanjem,
 - o posebej vadijo branje črk e, o, a, l, r, v,
 - o glasno berejo besede, enostavne povedi oziroma kratka preprosta besedila, napisana s tiskanimi črkami,
- pišejo pisane črke, ki se v slovenščini razlikujejo od zapisa v madžarščini (č, z, š, s, a),
- glasno berejo kratka preprosta besedila, napisana s pisanimi črkami;
- sistematično razvijajo zmožnost branja z razumevanjem in zmožnost pisanja preprostih besedil, in sicer:
 - šepetajoče oz. tiho berejo svoji starosti, spoznavni, sporazumevalni in recepcijski zmožnosti ustrezna besedila določene vrste (glej razdelek Vsebine),
 - razvijajo pozitiven odnos do branja,
 - ustno izražajo in razlagajo svoja občutja med branjem,
 - ustno vrednotijo zanimivost, razumljivost, resničnost besedila,
 - ustno povzemajo temo in bistvene podatke,
 - obnavljajo besedilo,
 - ustno vrednotijo svoje bralne zmožnosti in načrtujejo odpravo pomanjkljivosti,
 - za vajo pišejo vezana besedila (npr. narek, prepis, nadaljevanje prebranega besedila),
 - pišejo polvezana besedila (npr. pripoved ob neurejenem nizu slik; besedilo določene vrste ob prebranem zgledu (glej razdelek Vsebine)),
 - ob prebranem zgledu pišejo kratka preprosta besedila določene vrste (glej razdelek Vsebine),
 - ustno izražajo in razlagajo svoja občutja med pisanjem,
 - ustno vrednotijo svoje in tuje besedilo, predlagajo popravke/ izboljšave,
 - ustno vrednotijo svoje pisne zmožnosti in načrtujejo, kako bi jo lahko izboljšali.

RAZVIJANJE JEZIKOVNE IN SLOGOVNE ZMOŽNOSTI TER ZMOŽNOSTI NEBESEDNEGA SPORAZUMEVANJA (ZA IZBOLJŠANJE SPORAZUMEVALNE ZMOŽNOSTI)³

Učenci razvijajo poimenovalno zmožnost:

- razlagajo dane besede/besedne zveze,
- poimenujejo bitja/predmete ... v svoji okolici/na sliki,
- navajajo besede iz istega tematskega polja, z nasprotnim, enakim/podobnim, ožjim ali širšim pomenom,
- ob zgledu tvorijo manjšalnice/ljubkovalnice, ženski par moškemu, samostalniške izpeljanke za živega in neživega vršilca dejanja, za dejanje in prostor dejanja, pridevniške izpeljanke za svojino

³ Učenci po razvijanju vsake od navedenih zmožnosti vrednotijo to svojo zmožnost in izdelajo načrt za njeno izboljšanje.

in za snovnost ipd.

Učenci razvijajo skladijsko zmožnost:

- razlagajo dane povedi/zveze povedi,
- opazujejo bitja/predmete (na sliki) in izražajo njihovo količino, položaj in premikanje ter primerjajo stopnje iste lastnosti z glavnimi števnikami oz. s prislovi mere, ob tem pa pravilno slovnično oblikujejo samostalnik in povedek ob količinskem izrazu,
- opazujejo bitja/predmete (na sliki), sprašujejo po njihovem položaju oziroma premikanju s pravilnim krajevnim vprašalnim prislovom ter izražajo njihov položaj s pravilnim predlogom in pravilno sklonsko obliko samostalnika za njim,
- opazujejo bitja/predmete (na sliki), določajo stopnjo lastnosti ter jo izražajo z obrazilno stopnjevanimi pridevniki,
- opazujejo dogodek ter izražajo njegova dejanja glede na čas sporočanja (s časovnimi prislovi zdaj/prej/potem in z glagolskimi časovnimi oblikami) ter glede na njihovo zapovrstje (s časovnimi prislovi najprej/potem/nazadnje oziroma s časovnim veznikom ko (tudi potem ko),
- odpravljajo »kritična mesta« v praktičnem obvladanju slovnice (na primer v izražanju spola in števila samostalnikov, sklanjanju samostalnikov, tvorbi in spreganju glagolskih časovnih in naklonskih oblik ipd.).

Učenci razvijajo pravorečno zmožnost:

- posnemajo knjižno izreko,
- govorijo čim bolj razločno in naravno med govornim nastopanjem in pogovarjanjem z učiteljem,
- prepoznavajo neknjižne glasovne, naglasne in intonacijske prvine v svoji izreki ter odpravljajo napake.

Učenci razvijajo pravopisno zmožnost – postopoma, sistematično in individualizirano spoznavajo, usvajajo in utrjujejo:

- zapis besed z »nekritičnimi glasovi«,
- zapis besed s »kritičnimi glasovi«,
- ločeno pisanje predloga in naslednje besede,
- ločeno pisanje nikalnice pred glagolom,
- rabo velike začetnice na začetku povedi,
- rabo velike začetnice v lastnih imenih bitij,
- rabo velike začetnice v bližnjih zemljepisnih lastnih imenih,
- rabo velike začetnice v svojilnih pridevnikih, izpeljanih iz lastnih imen bitij,
- rabo končnih ločil (pike, vprašaja, klicaja),
- rabo vejice pri naštevanju,
- pisanje glavnih in vrstilnih števnikov (do 100) s številko.

Učenci razvijajo slogovno zmožnost:

- izrekajo isto govorno dejanje na razne načine, vrednotijo vljudnost vsakega izreka in zanj navajajo ustrezne okoliščine,
- tikajo oziroma vikajo v ustreznih okoliščinah,
- vrednotijo vljudnost danih izrekov in odpravljajo napake,
- odzivajo se na dane okoliščine sporočanja z ustreznimi izreki.

Učenci razvijajo zmožnost nebesednega sporazumevanja:

- razumejo pomen nebesednih sporočil,
- tvorijo nebesedna sporočila,
- razumejo nebesedne zvočne in vidne spremljevalce govorjenja ter jih vrednotijo,
- ustrezno uporabljajo nebesedne zvočne in vidne spremljevalce govorjenja med govornim nastopanjem in pogovarjanjem.

RAZVIJANJE METAJEZIKOVNE ZMOŽNOSTI

Učenci opazujejo jezikovne pojave, navedene v razdelku Vsebine, ter dejavno, problemsko in procesno spoznavajo strokovne izraze zanje.

B. Vsebine

1. Besedilne vrste

Vrste pogovorov:

- osebni pogovor družbeno enakovrednih sogovorcev,
- osebni pogovor družbeno neenakovrednih sogovorcev,
- telefonski pogovor družbeno enakovrednih sogovorcev,
- telefonski pogovor družbeno neenakovrednih sogovorcev.

Vrste posnetih besedil (za poslušanje in gledanje):

- pripoved iz življenja *vrstnikov/znanih osebnosti*,
- novica o *aktualnem/zanimivem* dogodku,
- opisovalna besedila, povezana s temami spoznavanja okolja (npr. opis osebe, njenega *delovnika/tedna*, opis živali, predmeta, prostora, zgradbe, poti).

Vrste besedil za govorno nastopanje:

- pripovedovalno besedilo o tem, kar so *doživeli/videli/slišali*,
- predstavitev svojih načrtov za dani *dan/konec tedna/počitnice*,
- obnova *knjige/risanke/filma*,
- opis *sebe/druge osebe, svojega delovnika/delovnika druge osebe, predmeta/igrača*, živali,

prostora, zgradbe, *svoje poti v šolo/katere druge poti.*

Vrste besedil za branje:

- neuradno zasebno povezovalno in pozivno besedilo (na primer pozdrav na razglednici, voščilo, čestitka, vabilo),
- seznam (na primer urnik, kazalo),
- novica o *aktualnem/zanimivem dogodku*,
- pripovedovalno besedilo o življenju *vrstnikov/znanih osebnosti*,
- opisovalno besedilo, povezano s temami spoznavanja okolja (na primer opis osebe in njenega delovnika,
- opis prostora, zgradbe, poti).

Vrste besedil za pisanje:

- besedila o sebi, svojem okolju, o tem, kar so *doživeli/videli/slišali*,
- besedilo tiste vrste, ki so jo pred tem že prebrali, to sta
 - neuradno zasebno povezovalno in pozivno besedilo (na primer pozdrav na razglednici, voščilo, čestitka, vabilo),
 - opisovalno besedilo (npr. opis osebe in njenega delovnika, opis prostora, zgradbe, poti).

2. Jezikoslovni izrazi

Učenec pozna, razume in uporablja naslednje jezikoslovne izraze:

- prvi/materni in tuji jezik,
- knjižni in neknjižni jezik,
- državni jezik,
- besedilo, poved, beseda, zlog, glas, črka,
- velika in mala začetnica,
- pika, vprašaj, klicaj, vejica,
- pozdrav, voščilo, čestitka, vabilo, opis.

3.1.2 Področje: Književnost

A. Operativni cilji

RAZVIJANJE RECEPCIJSKE ZMOŽNOSTI Z BRANJEM/POSLUŠANJEM/GLEDANJEM UPRIZORITEV UMETNOSTNIH BESEDIL/PREDSTAV IN GOVORJENJEM/PISANJEM O NJIH		
1. razred	2. razred	3. razred
1 KNJIŽEVNA BESEDILA		
Učenci: <ul style="list-style-type: none">• prepoznavajo govorni položaj pri poslušanju/branju književnih besedil in pripravijo ustrezen model odzivanja,• oblikujejo obzorje pričakovanja, kar izvira iz zunajliterarne in medbesedilne izkušnosti,• izražajo in primerjajo svoje doživetje, čustva, predstave in misli, ki se jim vzbudijo pri poslušanju/branju,• ugotavljajo razlike v doživljanju in razumevanju istega besedila in različnost na ravni opažanja sestavin besedila; ob ponovnem branju/poslušanju zaznavajo sprva prezrte/preslišane sestavine,• poglobljajo prvotno doživetje in razumevanje ter izražajo mnenje o besedilu (predvsem govorno, tretješolci lahko tudi pisno),• posamezna besedila primerjajo in vrednotijo (ustrezno razvojni stopnji, medbesedilni izkušnosti in spoznavnim zmožnostim učenca).		
KNJIŽEVNE ZVRSTI IN VRSTE		
1. Poezija		
Učenci: <ul style="list-style-type: none">• v <i>poslušani/prebrani</i> pesmi najdejo naslov in ga povežejo z besedilom,• prepoznajo kitico kot zgradbeno in pomensko enoto,• izražajo svoje razumevanje pesmi in ga primerjajo z razumevanjem sošolcev,• zaznavajo ritem in rimo,• doživljajo zvočnost pesmi,• ritem pesmi in povezujejo z njeno sporočilnostjo,• ob koncu vzgojno-izobraževalnega obdobja zvok besede in zvočno slikanje (onomatopoijo/podobnoglasje) povezujejo s podobami, ki jih vzbuja besedilo,• odzivajo se na čustvene sestavine besedila (vesela, žalostna pesem),• <i>razvijajo asociativne zmožnosti: iščejo tematsko (osrednjo) besedo v pesmi ter nizajo svoje asociacije ob taki besedi,</i>• <i>zaznavajo rabo čustveno obarvanih besed v pesmi,</i>		

- ob koncu vzgojno-izobraževalnega obdobja razlikujejo pomensko podobne besede in pojasnjujejo pomen manj običajnih besed v pesmi.

2. Proza

Učenci:

1.	• doživljajo interpretativno prebrano pravljico, • poskušajo »brati« zgodbo ob znani slikanici, »berejo« ilustracije in posamezne dele besedila ter pesmi, • »berejo« dele pravljic, ki jih znajo že na pamet oz. poznajo iz madžarščine,
2.	• <i>tih</i> (<i>poltih</i>) berejo še neznano krajše besedilo (<i>slikanico</i>); • berejo: - bogato ilustrirane pravljice, - pravljice, ki jih že poznajo, - <i>dvodelne in tridelne pravljice, take, v katerih se dogajanje dvakrat/trikrat ponovi</i>;
3.	• <i>zbrano berejo daljša besedila</i>;
- ob besedilih spoznavajo in opazujejo razlike med svetom, v katerem živijo, in domišljjskim svetom v književnem besedilu,
 - prepoznavajo prvine pravljice: formalni začetek in konec, preteklik, za pravljico značilni pripovedni ton,
 - ob koncu vzgojno-izobraževalnega obdobja:
 - prepoznavajo za pravljico značilne književne osebe, čudeže in pravljичno dogajanje, nedoločenost kraja in časa dogajanja,
 - v 3. razredu ločujejo pravljico in pripoved (besedilni svet je/ni oblikovan skladno z zakonitostmi realnega sveta).

2.1 Književna oseba

Učenci:

- razvijajo zmožnost predstavljanja, vživljanja v osebo, »poistovetenja« z njo in privzemanja vloge osebe, in sicer:

1.	<ul style="list-style-type: none"> • poiščejo podobnosti med književno osebo in seboj; povedo, kako bi ravnali sami, če bi bili v podobnem položaju kot književna oseba,
2.	<ul style="list-style-type: none"> • ugotavljajo, v čem se književna oseba od njih razlikuje (ravnanje, čustva), • vživljajo se v književno osebo, ki je sicer drugačna od njih, a jim je še vedno zelo podobna,
3.	

- v proznih besedilih prepoznajo glavno književno osebo,
- prepoznajo »dobre« in »slabe« književne osebe in povedo, zakaj se jim zdijo take,
- izluščijo tiste motive za ravnanje književnih oseb, ki jih poznajo iz lastne izkušnje;
- ob koncu vzgojno-izobraževalnega obdobja:
 - *razlagajo motive za ravnanje književne osebe, ki jih poznajo iz izkušenjskega sveta,*
 - *ločujejo dve skupini motivov za ravnanje književne osebe (»dobra« : »slaba« oseba),*
 - upovedujejo čutnodomišljjske predstave književnih oseb, jih primerjajo in nadgrajujejo (upoštevajo podatke iz književnega besedila),
 - upovedujejo čustva in razpoloženja književnih oseb, ugotovitve utemeljujejo s podatki iz besedila.

1. • Narišejo svojo čutnodomišljjsko predstavo književne osebe.
2. • Čutnodomišljjsko predstavo književne osebe izrazijo s kombinacijo risbe in zapisa.
3. • S kombinacijo risbe in zapisa (na primer strip) postopoma izražajo motivacijo za ravnanje književnih oseb.

2.2 Književni prostor in čas

Učenci:

- razvijajo zmožnost doživljanja in razumevanja književnega prostora in časa, tako da:
- izražajo predstavo književnega prostora v obravnavanem književnem besedilu (risba/zapis) in svojo predstavo primerjajo s predstavami sošolcev,
- ločujejo realni in domišljjski svet, razlikujejo pravljični in realistični dogajalni prostor;
- ob koncu vzgojno-izobraževalnega obdobja:
 - prepoznajo dva časa: nekoč in danes,
 - *dogajalni čas prepoznajo tudi iz posrednih besedilnih signalov (na primer kočija, goldinar);*
- pri upovedovanju ločujejo dogajanje:
 - v preteklosti (nekoč – pravljična),
 - v sedanjosti (danes – aktualnost dogajanja).

2.3 Dogajanje in tema

Učenci:

- zaznavajo in doživljajo posamezne dogodke v književnem besedilu kot zaokrožene celote,
- sledijo zaporednemu toku dogodkov in povezujejo dogajanje s svojimi izkušnjami,
- dogodke iz književnega besedila razvrščajo vzročno-posledično in časovno,
- obnavljajo zgodbo/književno besedilo ob vodenih vprašanjih,

- obnavljajo zgodbo tako, da dogajanje prikazujejo z uporabo sličic/niza sličic oziroma s kombinacijo sličic in zapisa,
- z učiteljevo pomočjo upovedujejo temo/*sporočilo* besedila.

2.4 Avtor in pripovedovalec

Učenci:

- razumejo, da avtor besedila ni tisti, ki jim ga pripoveduje (učitelj ipd.).

2 GLEDALIŠČE, RADIJSKA IGRA IN FILM

Gledališka/lutkovna predstava

Učenci:

- izražajo svoje doživljanje, razumevanje in vrednotenje predstave,
- razumejo potek dogajanja v predstavi; *sporočilo povezujejo z lastnimi izkušnjami (tudi z bralno izkušnjo).*

Radijska igra

Učenci:

- izražajo doživljanje, razumevanje in vrednotenje radijske igre,
- oblikujejo čutnodomišljajske predstave oseb na podlagi posebnosti njihovega govora in zvočne opreme radijskega besedila.

Risanka

Učenci:

- primerjajo svoje razumevanje zgodbe v risanki z razumevanjem sošolcev.

Filmska predstava

Učenci:

- *izražajo doživljanje, razumevanje in vrednotenje otroškega filma,*
- *če je film posnet po literarni predlogi, govorijo o podobnostih in razlikah med besedilom in filmom,*
- *spoznavajo razlike med risanko in filmom; spoznavajo posebnosti medijev.*

RAZVIJANJE RECEPCIJSKE ZMOŽNOSTI S TVORJENJEM/(PO)USTVARJANJEM OB UMETNOSTNIH BESEDILIH (PISANJE/INTERPRETATIVNO BRANJE/GOVORJENJE)

1. razred

2. razred

3. razred

1 GOVORJENJE/PISANJE**KNJIŽEVNE ZVRSTI IN VRSTE****Poezija**

Učenci:

- ustvarjajo zvoke z jezikovnimi in nejezikovnimi sredstvi,
- ob koncu vzgojno-izobraževalnega obdobja tvorijo zvočne nize, prepoznavajo in posnemajo izrazite vzorce iz pesmi, po vzorcu tvorijo onomatopoijo/podobnoglasje,
- na začetku vzgojno-izobraževalnega obdobja razvijajo občutek za zvočnost jezika tako, da iščejo besedne dvojice, ki se rimajo,
- *ob koncu vzgojno-izobraževalnega obdobja poskušajo tvoriti enokitične pesmi,*
- *tvorijo sopomenske nize (nevtralna in zaznamovana raba),*
- izmišljajo si nove besede (tudi nesmiselnice); besede daljšajo in krajšajo,
- tvorijo nove besede po vzorcu iz besedila,
- ob koncu vzgojno-izobraževalnega obdobja nizajo prilastke ob tematskem jedru in tako razvijajo zmožnost razumevanja besednih zvez,
- zapisujejo asociacije ob besedi (tematski besedni asociogram).

Proza

Učenci:

- razvijajo zmožnost vživljanja v osebo, »poistovetenja« z njo/privzemanja vloge književne osebe:
 - upovedujejo domišljajske svetove, *tako da postavijo sami sebe za osrednjo književno osebo oziroma o književni osebi govorijo in pišejo kot o sebi,*
1.	• narišejo književno osebo iz lastnega besedila,
2.	• čutnodomišljajsko predstavo književne osebe iz lastnega besedila izrazijo s kombinacijo risbe in zapisa;
3.	
- razvijajo zmožnost razumevanja in prepoznavanja književnih zvrsti/vrst – upoštevanje žanrskih določil pripovednih vrst:
 - tvorijo pravljice in pri tem upoštevajo značilnosti literarne vrste,
 - na začetku vzgojno-izobraževalnega obdobja pravljice »pišejo« tako, da nizajo sličice, ki upodablajo dogajanje,

- pozneje kombinirajo sliko in besedo (izdelujejo slikanice).

Dramatika

Učenci:

- dramtizirajo pravljico; *izdelajo lutke*,
- v skupini dramtizirajo pesem ali prozno besedilo.

2 GLASNO INTERPRETATIVNO BRANJE KNJIŽEVNIH BESEDIL

Učenci:

- glasno berejo pesmi, prozo in dramtiko:
- berejo pesmi; s posebej oblikovanim govorom izražajo razpoloženje (doživeto recitirajo),
- pri pripovedovanju/branju pravljic uporabljajo poseben način govora, tako imenovani »pravljичni ton«,
- pri pripovedovanju/branju pripovedi s posebej oblikovanim govorom označijo osebe,
- samostojno in tekoče berejo krajše dramsko besedilo po vlogah,
- za dramsko osebo poiščejo primeren glas in ga spreminjajo glede na spreminjajoče se lastnosti oseb,
- ob branju krajšega dramskega prizora razlikujejo navedbo osebe od njenega dramskega govora,
- v razredu uprizorijo dramsko besedilo (književno besedilo dramtizirajo in nadgradijo z gledališkimi izraznimi sredstvi: igra vlog, izdelava lutk, nakazovanje scene, kostumov).

3 GOVORNI NASTOPI

Učenci v 3. razredu:

- predstavijo svojo bralno izkušnjo:
 - obnovijo znano književno besedilo; pojasnijo, zakaj so se odločili za izbrano besedilo,
 - vživljajo se v književno osebo, upovedujejo svojo čutnodomišljijsko predstavo te osebe, njeno razpoloženje in mnenje o ravnanju,
 - izrazijo/predstavijo svoje mnenje o prebranem,
 - deklamirajo/recitirajo pesem in predstavijo ustvarjalca/pesniško zbirko ipd.;
- predstavijo svoje (po)ustvarjalno besedilo:
 - predstavijo narobe pravljico, nadaljevanje zgodbe ipd.,
 - preberejo izvirno pesemsko besedilo; branje dopolnijo s pojasnilom, zakaj so pesem napisali oziroma povedo kaj o književnem delu, ki jih je k temu spodbudilo ipd.

B. Vsebine

1. Pridobivanje literarnovednega znanja

Učenci ob razvijanju zmožnosti doživljanja, razumevanja in vrednotenja književnih besedil razumejo in uporabljajo naslednje izraze:

1.	- pesem, pravljica, - naslov, - pesnik/pisatelj, - ilustrator,
2.	- kitica, - igralec, - oder, igra (lutkovna),
3.	- odlomek, - pripoved, - književna oseba.

2. Učenci spoznavajo besedila naslednjih osrednjih avtorjev:

Niko Grafenauer (poezija)

Oton Župančič (poezija)

Kajetan Kovič (poezija/proza)

Ela Peroci (proza)

Svetlana Makarovič (proza)

in

slovenske ljudske pravljice.

2. PREDLAGANA KNJIŽEVNA BESEDILA ZA OBRAVNAVO V PRVEM VZGOJNO-IZOBRAŽEVALNEM OBDOBJU

1. razred	2. razred	3. razred
POEZIJA		
<i>Antologije: Pojte, pojte, drobne ptice</i> <i>A. Černež: Bele snežinke, Jutro, Rak, Tri ptičice</i> <i>I. Gruden: Pesmica o čričku, Jožek</i>	<i>Antologije: Malčkipalčki</i> <i>F. Bevk: Mrak</i> <i>M. Bor: Srna</i> <i>D. Gorinšek: Maj</i> <i>N. Grafenauer: Dvojčka,</i>	<i>Antologije: Sončnica na rami, Primi pesmico za rep</i> <i>N. Grafenauer: Kokosenzacija, Pravljica</i> <i>S. Kosovel: Večer, Otrok s</i>

<p><i>ima hiško</i></p> <p><i>V. Jeraj: Uspavanka</i></p> <p><i>F. Levstik: Cvilimož</i></p> <p><i>Ljudske: Stara pesem, Jurček orje,</i></p> <p><i>Katarina Barbara</i></p> <p><i>L. Novy: Pika - poka</i></p> <p><i>T. Pavček: Juri Muri v Afriki</i></p> <p><i>T. Pregl: Uspavanka, Mama v vrtcu</i></p> <p><i>O. Župančič: Pismo, Kadar se ciciban joče, Rac, rac, racman, kam racaš, Zvonovi</i></p>	<p><i>Sladkosned, Trd oreh</i></p> <p><i>S. Kosovel: Kje?, Burja</i></p> <p><i>M. Košuta: Lestev in sirček</i></p> <p><i>Ljudska: Zajec in pes</i></p> <p><i>S. Makarovič: Jaz sem jež, Čuk na palici, Pismo</i></p> <p><i>D. Radović: Mladim so všeč</i></p> <p><i>B. Rudolf: Huda mravljica</i></p> <p><i>G. Strniša: Dedek jež</i></p> <p><i>D. Zajc: Veverica pekarica</i></p> <p><i>O. Župančič: Turek, Zlato v Blatni vasi</i></p>	<p><i>sončnico, Sonček boža tačice</i></p> <p><i>K. Kovič: Zlata ladja, Zdravilo</i></p> <p><i>F. Lainšček: Pesem – križišče</i></p> <p><i>Ljudska: Kaj sem prislužil</i></p> <p><i>N. Maurer: Tri luže, Zlati copati</i></p> <p><i>F. Milčinski: Kekčeva pesem</i></p> <p><i>B. A. Novak: Ljubezenska za dečke, Ljubezenska za deklice</i></p> <p><i>T. Pavček: Pretepač, Požrešni volk</i></p> <p><i>L. Prunk-Utva: Kaj je videl Mižek Figa</i></p> <p><i>M. Rainer: Žabeceda, Gobji ples</i></p> <p><i>J. Stritar: Žabja svatba</i></p> <p><i>B. Štampe Žmavc: Opravičilo</i></p>
PROZA		
<p><i>F. Bevk: Peter Klepec</i></p> <p><i>V. Brest: Prodajamo za gumb (Čarovnik Ujtata)</i></p> <p><i>K. Kovič: Maček Muri, Zmaj Direndaj</i></p> <p><i>F. Levstik: Kdo je napravil Vidku srajčico</i></p> <p><i>Ljudske: Janček-ježek, Mojca Pokrajculja, O povodnem možu, Hvaležni medved</i></p> <p><i>E. Peroci: Muca Copatarica</i></p> <p><i>L. Suhodolčan: Kuža Luža, Cepecepetavček</i></p> <p><i>D. Zajc: Leteča hišica</i></p> <p><i>J. in W. Grimm: Rdeča kapica, Volk in sedem kozic, Sneguljčica</i></p>	<p><i>F. Godina: Na novo leto se ne smeš umiti</i></p> <p><i>D. Kette: Šivilja in škarjice</i></p> <p><i>Ljudske: Zakaj teče pes za zajcem?, Miška je šla k čevljarju</i></p> <p><i>S. Makarovič: Sovica Oka, Papagaj in sir, Zajček gre na luno, Razvajeni vrabček, Pod medvedovim dežnikom, Jazbec in ovčka, Prašičkov koncert</i></p> <p><i>E. Peroci: Hišica iz kock</i></p> <p><i>L. Suhodolčan: Krojaček Hlaček</i></p> <p><i>D. Zajc: Mlada Breda</i></p> <p><i>P. Zidar: Barbarin dežnik</i></p> <p><i>J. in W. Grimm: Pepelka, Trnuljčica ...</i></p> <p><i>M. Leaf: Zgodba o Ferdinandu</i></p> <p><i>G. Vitez: Zrcalce</i></p>	<p><i>H. C. Andersen: Palčica, Grdi raček, Kraljična na zrnju graha, Vžigalnik</i></p> <p><i>K. Brenk: Deklica Delfina in lisica Zvitorepka</i></p> <p><i>L. Kovačič: Zgodbe iz mesta Rič-rač (Tejko zida hišo, Najmočnejši fantek na svetu, Možiček med dimniki, Dva zmerjavca ...), Zgodba o levih in levčku</i></p> <p><i>K. Kovič: Pajacek in punčka</i></p> <p><i>Ljudske: Dvanajst ujcev, Tri botre lisičice</i></p> <p><i>S. Makarovič: Pekarna Mišmaš</i></p> <p><i>E. Peroci: Moj dežnik je lahko balon</i></p> <p><i>S. Rozman: Janko in njegov svet</i></p> <p><i>G. Strniša: Jedca mesca</i></p> <p><i>B. Štampe Žmavc: Popravljalnica igrač</i></p> <p><i>J. Vandot: Kecek in Bedanec</i></p> <p><i>S. Vegri: Jure Kvak-kvak</i></p> <p><i>V. Zupan: Plašček za Barbaro</i></p>

		<i>H. C. Andersen: Cesarjeva nova oblačila, Palčica, Grdi raček, Kraljična na zrnu graha, Vžigalnik</i>
<i>Za branje v nadaljevanjih: Babica pripoveduje (slovenske ljudske pripovedi) Grimmove pravljice B. Jurca: Anča pomaranča P. Kovač: Pet kužkov išče pravega Mama Bršljanka (svetovne ljudske pripovedi)</i>	<i>Za branje v nadaljevanjih: F. L. Baum: Čarovnik iz Oza K. Brenk: Prigode koze Kunigunde C. Collodi: Ostržek S. Makarovič: Miška spi K. Kovič: Moj prijatelj Piki Jakob A. Lindgren: Pika Nogavička</i>	<i>Za branje v nadaljevanjih: J. M. Barrie: Peter Pan v Kensingtonskem parku Bisernica K. Čukovski: Doktor Jojboli A. Lindgren: Kljuec s strehe S. Makarovič: Kosovirja na leteči žlici A. A. Milne: Medved Pu</i>
DRAMATIKA		
<i>S. Makarovič: Volk in sedem kozličkov</i>	<i>F. Milčinski: Zvezdica Zaspanka</i>	<i>V. Möderndorfer: O tem, kako je smetnjak postal oblak B. A. Novak: Mala in velika Luna D. Poniž: Najlepša beseda F. Puntar: A F. Rudolf: Marsovčki hočejo na Zemljo F. Zdenek: Tobija</i>

4 STANDARDI ZNANJA

Standardi znanja in minimalni standardi znanja na koncu prvega vzgojno-izobraževalnega obdobja

Minimalni standardi znanja so označeni s poudarjenim tiskom.

A. JEZIK

- **Učenec ima skladno s cilji iz tega učnega načrta razvito zavest o jeziku, narodu in državi.** Pokaže jo tako, da:
 - **poimenuje svoj prvi/materni jezik,**
 - **poimenuje svoj drugi jezik/jezik okolja ter predstavi svoj odnos do tega jezika** in njegov položaj v Sloveniji,
 - predstavi okoliščine za rabo knjižnega in neknjižnega jezika.
- **Učenec ima skladno s cilji iz tega učnega načrta razvito zmožnost pogovarjanja.** Pokaže jo tako, da:
 - **v igri vlog sodeluje v tistih vrstah pogovorov, ki so navedene v tem učnem načrtu,**
 - razčlenjuje in vrednoti pogovore.
- **Učenec ima skladno s cilji iz tega učnega načrta razvito zmožnost poslušanja kratkih enogovornih neumetnostnih besedil.** Pokaže jo tako, da:
 - **določi okoliščine nastanka besedila (npr. sporočevalca, naslovnika, sporočevalčevo čustveno razmerje do predstavljene predmetnosti),**
 - določi sporočevalčev namen,
 - **določi temo besedila in povzame bistvene podatke,**
 - **obnovi besedilo,**
 - vrednoti besedilo.
- **Učenec ima skladno s cilji iz tega učnega načrta razvito zmožnost govornega nastopanja.** Pokaže jo tako, da:
 - **samostojno govorno nastopa z vnaprej napovedano temo in besedilno vrsto (predpisano s tem učnim načrtom) ter tvori smiselna, razumljiva, sovisna in zaokrožena besedila,**
 - **govori razločno,** naravno in čim bolj knjižno,
 - po govornem nastopu vrednoti svoj nastop oziroma nastope sošolcev.
- **Učenec/ima skladno s cilji iz tega učnega načrta razvito zmožnost branja in pisanja neumetnostnih besedil. To pomeni,**

- **da usvoji tehniko branja s tiskanimi in pisanimi črkami (do konca 2. razreda) in tekoče bere svoji starosti, spoznavni, sporazumevalni in recepcijski zmožnosti ustrezna besedila, napisana s tiskanimi in pisanimi črkami (ob koncu 3. razreda), svoje razumevanje prebranega besedila pa dokaže tako, da:**
 - o **določi okoliščine nastanka besedila (npr. sporočevalca, naslovnika, sporočevalčevo čustveno stanje ter čustveno razmerje do naslovnika/predstavljenе predmetnosti),**
 - o določi sporočevalčev namen,
 - o določi temo besedila in **povzame bistvene podatke,**
 - o **obnovi besedilo,**
 - **da konec 2. razreda piše s tiskanimi in pisanimi črkami kratka preprosta besedila, konec 3. razreda pa piše s tiskanimi črkami daljša besedila tistih vrst, ki so predpisane s tem učnim načrtom – tvori ustrezna, razumljiva, jezikovno pravilna in zaokrožena besedila, njegovapisava je čitljiva,**
 - po pisanju vrednoti svoje besedilo in ga izboljšuje.
- **Učenec ima skladno s cilji iz tega učnega načrta razvito jezikovno in slogovno zmožnost ter zmožnost nebesednega sporazumevanja.**

Poimenovalno zmožnost pokaže tako, da:

- **pravilno poimenuje bitja/predmete v svoji okolici ali na sliki,**
- **k danim besedam doda pravilne besede iz istega tematskega polja,** pravilne protipomenke, sopomenke, podpomenke in nadpomenke,
- **tvori manjšalnice, ženski par moškemu** ter samostalniške in pridevniške izpeljanke tistih vrst, ki so določene s tem učnim načrtom,
- prepozna svoje in tuje tovrstne poimenovalne napake ter jih odpravi.

Skladenjsko zmožnost dokaže tako, da:

- **v pomensko in oblikovno pravih povedih izrazi količino bitij/predmetov v svoji okolici ali na sliki, njihov položaj, premikanje ter stopnjo lastnosti,**
- **v pomensko in oblikovno pravih povedih izrazi čas dejanja** glede na čas sporočanja in glede na časovno razmerje do drugih dejanj,
- **v povedih uporablja pridevnike v pravilni spolski, številski in sklonski obliki, samostalnike v pravilni sklonski obliki, glagole v pravilni osebnih, časovnih in naklonskih oblikah ipd.,**
- **sprašuje po količini bitij/predmetov v svoji okolici ali na sliki, po njihovem položaju in premikanju,** po času dejanja glede na čas sporočanja in glede na časovno razmerje do drugega dejanja ipd.,

- v svojih in tujih besedilih prepozna pomensko in oblikovno napačne povedi/zveze povedi in odpravlja napake.

Pravorečno zmožnost pokaže tako, da:

- **med govornim nastopanjem in med pogovarjanjem z učiteljem govori čim bolj knjižno,**
- v svoji in tuji izreki prepozna neknjižne glasovne ali naglasne prvine ter jih zamenja s knjižnimi.

Pravopisno zmožnost pokaže tako, da:

- **pravilno piše besede z »nekritičnimi glasovi«**, s polglasnikom (razen pred r) ter z u in z nezvočnikom na koncu in sredi besede,
- **piše predlog ločeno od naslednje besede,**
- piše nikalnico ne ločeno od glagola,
- **piše začetek povedi z veliko začetnico,**
- **pravilno piše znana lastna imena bitij,**
- pravilno piše svojilne pridevnike, izpeljane iz lastnih imen,
- **pravilno piše bližnja zemljepisna lastna imena,**
- **uporablja pravilna končna ločila,**
- **pravilno uporablja vejico pri naštevanju,**
- pravilno piše glavne in vrstilne števnike (do 100) s številko,
- **piše čitljivo,**
- prepozna svoje in tuje tovrstne pravopisne napake ter jih odpravi.

Slogovno zmožnost pokaže tako, da:

- **izreka isto govorno dejanje na razne načine** in določi za vsak izrek ustrezne okoliščine,
- vrednoti vljudnost danih izrekov in jih po potrebi zamenja z vljudnejšimi,
- **uporabi okoliščinam ustrezen izrek oziroma ustrezno besedo,**
- prepozna svoje in tuje tovrstne slogovne napake ter jih odpravi.

Zmožnost nebesednega sporazumevanja pokaže tako, da:

- **prepozna pomen nebesednih sporočil,**
- tvori smiselna in nazorna nebesedna sporočila,

- **Učenec ima skladno s cilji iz tega učnega načrta razvito metajezikovno zmožnost.**

Pokaže jo tako, da **razume in uporablja jezikoslovne izraze, opredeljene s tem učnim načrtom.**

B. KNJIŽEVNOST

- Učenec ima skladno s cilji iz tega učnega načrta razvito zmožnost sprejemanja umetnostnih besedil in tvorjenja besedil o umetnostnih besedilih in ob njih (»strokovno« in (po)ustvarjalno pisanje, govorjenje).

Zmožnost doživljanja, razumevanja in vrednotenja književnih besedil pokaže tako, da pove:

- o čem govori prebrano književno besedilo,
- kdo so književne osebe,
- kje in kdaj se je dogajalo,
- zakaj se je kaj zgodilo.

Zmožnost zaznavanja in doživljanja poezije/pesmi pokaže tako, da:

- s posebej oblikovanim govorom ponazarja razpoloženje pesmi,
- deklamira pesem.

Zmožnost prepoznavanja, doživljanja, razumevanja in vrednotenja proze/pravljice pokaže tako, da:

- samostojno **pripoveduje**/piše **pravljico** in pri tem upošteva njene značilnosti,
- piše/**pripoveduje nadaljevanje** pravljice.

Zmožnost predstavljanja, vživljanja v osebo, »poistovetenja« z osebo, privzemanja vloge književne osebe pokaže tako, da:

- **sodeluje v skupinski dramatizaciji proznega in pesemskega besedila,**
- **poimenuje izbrano književno osebo,**
- govorno ali pisno izrazi čutnodomišljijsko predstavo književne osebe,
- opisuje književno dogajanje z zornega kota osebe, s katero se je poistovetil.

Zmožnost doživljanja in razumevanja književnega prostora in časa pokaže tako, da:

- predstavi svojo čutnodomišljijsko predstavo domišljjskega dogajalnega prostora,
- **opiše svojo predstavo dogajalnega prostora;** pri tem dopolni avtorjeve »opise« s svojo domišljijo,
- predstavi svojo čutnodomišljijsko predstavo realističnega dogajalnega prostora,
- **opiše svojo predstavo realističnega dogajalnega prostora,**
- **prepozna dogajalni čas (nekoč – danes).**

Zmožnost razumevanja dogajanja in teme pokaže tako, da:

- odgovori na vprašanja o besedilu,
- obnovi književno dogajanje,
- tematiko izraža z ilustriranjem pesmi.

Zmožnost doživljanja in razumevanja gledališke/lutkovne predstave, radijske igre, risanke pokaže tako, da:

- sodeluje v igri vlog,
- našteje osebe lutkovne/gledališke predstave (videoposnetka) ter odgovarja na vprašanja, kaj se je zgodilo, zakaj se je kaj zgodilo,
- po gledanju otroškega filma/risanke, posnete po literarni predlogi, našteje razlike med enim in drugim medijem,
- po poslušanju radijske igre našteje književne osebe in pove, kakšne so bile osebe in kakšen je bil dogajalni prostor; odgovarja na vprašanja, kaj se je zgodilo in zakaj se je kaj zgodilo.

- **Učenec skladno s cilji iz tega učnega načrta pridobi literarnovedno znanje.**

Pokaže ga tako, **da pozna**, razume in uporablja **temeljne literarnovedne izraze**, predvidene v ciljih in vsebinah tega učnega načrta. Pozna književna besedila osrednjih avtorjev v prvem vzgojno-izobraževalnem obdobju in izbrane slovenske ljudske pravljice.

5 DIDAKTIČNA PRIPOROČILA

5.1 Uresničevanje ciljev predmeta

Predmet slovenščina kot drugi jezik/jezik okolja, ki mu je v predmetniku dvojezične osnovne šole namenjenih 385 učnih ur v prvem vzgojno-izobraževalnem obdobju, omogoča uresničevanje splošnih ciljev predmeta, opredeljenih v 2. poglavju tega učnega načrta, ter razvijanje osebne, narodne in državljanske identitete ter ključnih zmožnosti vseživljenjskega učenja, med katerimi je najpomembnejše sporazumevanje v slovenščini.

Temeljni cilj pouka, to je razvijanje sporazumevalne zmožnosti kot zmožnosti sprejemanja in tvorjenja besedil raznih vrst, izhaja iz obravnave neumetnostnih in umetnostnih besedil, primernih starostni stopnji učencev in že razviti sporazumevalni zmožnosti v slovenskem jeziku. To pomeni, da učitelj posamezne dejavnosti za razvijanje zmožnosti prilagaja individualnim, predvsem jezikovnim zmožnostim učenca. Prožno in uravnoteženo kombinira sistematično spoznavanje in urjenje branja in pisanja s sporazumevalnimi dejavnostmi v smiselnih, funkcionalnih in zanimivih okoliščinah, pri tem nenehno upošteva učenčevo predznanje v slovenščini ter izvedene dejavnosti pri madžarščini. Ciljev, ki so postavljeni pri pouku materinščine, pri slovenščini kot drugem jeziku torej ne uresničujemo ponovno. Poudarek je na spoznavanju, utrjevanju tistih jezikovnih posebnosti, ki izhajajo iz razlik med slovenskim in madžarskim jezikom. Vse štiri sporazumevalne zmožnosti se funkcionalno prepletajo, najprej je več govorjenja in poslušanja, pozneje začetnega branja in pisanja.

Obravnavi neumetnostnih besedil je namenjeno 60 odstotkov ur predmeta, delu z umetnostnim besedilom pa največ 40 odstotkov.

Pri slovenščini kot drugem jeziku učenci torej tvorijo (govorijo, pišejo), sprejemajo (poslušajo, berejo) in razčlenjujejo svoji starosti, sporazumevalnim in spoznavnim/domišljijskim zmožnostim, izkušnjam in zanimanju ustrezna neumetnostna in umetnostna besedila; tako dejavno razvijajo svoje sporazumevalne, spoznavne in ustvarjalne zmožnosti ter si uzaveščajo temeljne razlike v sprejemanju, tvorjenju in zgradbi neumetnostnih in umetnostnih besedil.

Uresničevanje splošnih in operativnih ciljev ni razčlenjeno po razredih, temveč je praviloma opredeljeno za celotno vzgojno-izobraževalno obdobje, kar učitelju omogoča, da avtonomno izbira hitrost obravnave ciljev in vsebin, njihovo zaporedje ter s tem metode in oblike dela glede na potrebe, zmožnosti in pričakovanje svojih učencev.

Besedno sporazumevanje na slušni in/ali vidni ravni povezujemo tudi z nebesednim (likovnim, gibalnim, glasbenim, pozneje z računalniškim) opismenjevanjem itd.

V učnem načrtu so ob obveznih tudi izbirne vsebine in cilji; ti so zapisani s poševnim tiskom. V primerjavi z učnim načrtom iz leta 1999 se je povečala izbirnost na ravni dejavnosti pri obravnavi neumetnostih in umetnostnih besedil. S poševnim tiskom so označene tudi izbirne besedilne vrste pri jezikovnem pouku ter sezname predlaganih umetnostnih besedil. Ker so za uresničevanje ciljev pouka književnosti vsa besedila samo predlagana, jih učitelj lahko po lastni presoji nadomesti z drugimi, po njegovem mnenju primernejšimi besedili. Izbira je prepuščena učitelju, najbolje v dogovoru z učenci.

Temeljni in minimalni standardi znanj ob koncu obdobja so opredeljeni v 4. poglavju tega učnega načrta. **Minimalni standardi znanja** so zapisani s **poudarjenim tiskom**.

V prvem vzgojno-izobraževalnem obdobju se učenci učijo uporabljati ustna in pisna besedila v različnih okoliščinah in za različne namene. Učitelj prožno in uravnoteženo kombinira sistematično spoznavanje in urjenje branja in pisanja s sporazumevalnimi dejavnostmi v smiselnih, funkcionalnih in zanimivih okoliščinah. Vse štiri sporazumevalne dejavnosti se funkcionalno prepletajo, najprej je več govorjenja in poslušanja, pozneje začetnega branja in pisanja.

Pri načrtovanju pouka učitelj upošteva, da se otrokova sporazumevalna zmožnost razvija v medsebojni povezanosti z razvojem mišljenja in znanja. Besedno sporazumevanje na slušni ali vidni ravni se v prvem obdobju ves čas povezuje tudi z nebesednim sporazumevanjem in z drugimi predmeti. Glede na postavljene cilje in vsebine pouka je zelo pomembno, da učitelj pri izbiri didaktičnih metod in oblik za razvijanje učenčevih sporazumevalnih, spoznavnih in ustvarjalnih zmožnosti upošteva tudi individualne značilnosti učenca. Ker so vsebine in cilji jezikovnega in književnega pouka opredeljeni za celotno vzgojno-izobraževalno obdobje in ne več po posameznih razredih, je individualizacija pouka še posebno pomembna in smiselna, saj učitelj tako lahko usvajanje predpisanih vsebin in ciljev sproti prilagaja značilnostim, zmožnostim in hotenjem posameznega učenca.

Izbira didaktičnih metod in oblik poučevanja je odvisna od obravnavanih vsebin; v prvem obdobju osnovnošolskega izobraževanja so še posebno priporočljive didaktična igra ter različne oblike sodelovalnega učenja in projektnega dela. Glede na naravo obravnavane snovi je pogosto priporočljiva tudi kombinacija frontalnega in skupinskega pouka.

V učnem načrtu je posebna pozornost namenjena poučevanju branja in pisanja. Cilj poučevanja ni le

obvladovanje tekočega branja in pisanja, temveč raba pisnega jezika za sporazumevanje, razmišljanje, ustvarjanje, učenje in razvedrilo. Cilj je omogočiti vsem otrokom, da spoznajo in dosežejo višjo raven tako imenovane kritične pismenosti.

Učenci vstopajo v svet branja in pisanja postopoma, sistematično in individualizirano. Glede na svoje predznanje branja in pisanja ter razvite veščine, spretnosti in zmožnosti postopoma prehajajo skozi faze oziroma dejavnosti začetnega opismenjevanja. Pomembno je, da učitelj na začetku vzgojno-izobraževalnega obdobja in sproti pri vsakem učencu preverja razvitost veščin, spretnosti in zmožnosti, potrebnih za branje/pisanje, nato pa za vsakega učenca izdela individualni načrt razvijanja zmožnosti branja in pisanja. Skladno z zahtevami v tem učnem načrtu učenci torej:

- sistematično razvijajo predopismenjevalne zmožnosti,
- če imajo oziroma po tem, ko imajo ustrezno razvite predopismenjevalne zmožnosti, sistematično razvijajo tehniko branja in pisanja (najprej s tiskanimi črkami, nato s pisanimi),
- če imajo oziroma po tem, ko imajo ustrezno usvojeno tehniko branja in pisanja, sistematično razvijajo zmožnost branja z razumevanjem in zmožnost pisanja preprostih besedil.

Učitelj naj bo pri začetnem opismenjevanju torej pozoren na priporočeno zaporedje usvajanja veščin in spretnosti branja in pisanja, ritem usvajanja naj sproti prilagaja značilnostim in zmožnostim posameznega učenca.

Učenci naj bi konec 2. razreda praviloma že usvojili temeljno tehniko branja in pisanja, v 3. razredu pa branje in pisanje predvsem utrjevali in izboljševali.

Poleg vstopanja v svet branja in pisanja učenci v prvem vzgojno-izobraževalnem obdobju opravljajo še druge dejavnosti: sodelujejo v pogovorih, sprejemajo, razčlenjujejo in tvorijo neumetnostna besedila, sprejemajo, interpretirajo in poustvarjajo umetnostna besedila ter razvijajo zmožnost logičnega mišljenja, svojo poimenovalno, upovedovalno, pravorečno in pravopisno zmožnost. Pri tem usvajajo tudi strategije sprejemanja (poslušanje, branje) in tvorjenja (govorjenje, pisanje) neumetnostnih in umetnostnih besedil.

Sprejemanje (poslušanje/branje) neumetnostnih besedil zajema naslednje dejavnosti učencev:

- a) Pred poslušanjem/branjem se pripravijo nanj.
- b) Med poslušanjem/branjem so pozorni na pomensko in izrazno stran besedila.
- c) Po poslušanju/branju sodelujejo v pogovoru o poslušanem/prebranem besedilu:
 - razčlenjujejo, obnovijo in vrednotijo poslušano/prebrano besedilo,
 - predstavljajo svoje doživljanje besedila in poslušanja/branja,
 - vrednotijo svojo zmožnost kritičnega poslušanja (in gledanja)/branja enogovornih

neumetnostnih besedil in izdelajo načrt za razvijanje te svoje zmožnosti,

- se pripravijo na tvorjenje govorenega ali zapisanega podobnega besedila.

Tvorjenje enogovornih neumetnostnih besedil (govorjenje, pisanje) zajema naslednje dejavnosti:

- a) Pred govorjenjem/pisanjem se pripravijo nanj.
- b) Med govornim nastopom poskušajo čim bolj upoštevati načela učinkovitega govornega nastopanja, med pogovorom načela vpludnega pogovarjanja, med pisanjem pa pazijo na ustreznost, razumljivost in jezikovno pravilnost besedila ter na estetskost zapisa.
- c) Po pogovoru/govornem nastopu sodelujejo v pogovoru o njem, predstavijo svoje občutke in vrednotijo svojo zmožnost pogovarjanja/govornega nastopanja in izdelajo načrt za izboljšanje te svoje zmožnosti; po pisanju primerjajo svoja besedila, jih presojujejo in izboljšujejo, predstavljajo svoje občutke ter vrednotijo svojo zmožnost pisanja besedil in izdelajo načrt za razvijanje te svoje zmožnosti.

Pri književnem pouku učenci razvijajo recepcijsko zmožnost z branjem ali poslušanjem oziroma gledanjem umetnostnih besedil in govorjenjem/pisanjem o njih. V procesu šolske interpretacije opazujejo posamezne prvine besedila in si tako ustvarjajo odziv na celotno besedilo. Ugotovitve primerjajo, utemeljujejo in ponazarjajo s sklicevanjem na besedilo. Pri tem tvorijo ustna in proti koncu vzgojno-izobraževalnega obdobja tudi pisna besedila. Recepcijsko zmožnost razvijajo tudi s tvorjenjem/(po)ustvarjanjem ob umetnostnih besedilih. Ohranja se torej tako imenovani komunikacijski pouk književnosti, kar pomeni, da sta v središču šolskega branja leposlovja književno besedilo in učenec, učitelj pa pri branju spodbuja prekrivanje pomenskega polja besedila (tema in predstavnost besedila) in učenčevega obzorja pričakovanja, ki izvira iz njegove zunajliterarne im medbesedilne izkušnje (doživetje v resničnosti in ob branju leposlovja).

Branje umetnostnih besedil v prvem vzgojno-izobraževalnem obdobju navadno ni povezano s tematiko drugih predmetov, ampak ponuja učencem možnost za polno literarnoestetsko doživetje. Šolska interpretacija umetnostnega besedila je priporočeni model za razvijanje bralne zmožnosti in zajema naslednje dejavnosti:

- uvodno motivacijo,
- napoved besedila, umestitev in interpretativno branje,
- premor po branju,
- izražanje doživetij ter analizo, sintezo in vrednotenje,
- ponovno branje in nove naloge.

V prvem obdobju so seveda dejavnosti sprejemanja (branje, poslušanje) praviloma nadrejene

dejavnostim tvorjenja (govorjenje, pisanje). Med dejavnostmi sprejemanja je največ časa namenjenega poslušanju, saj otroci poslušajo (in gledajo) učiteljevo pripovedovanje in branje, radijske igre, lutkovne predstave, otroške mladinske predstave, otroške filme in risanke.

V samostojno branje literature vstopajo individualizirano in drseče, ko je njihova bralna zmožnost že avtomatizirana. Ker v učnem načrtu cilji, vsebine in pričakovani dosežki niso opredeljeni po razredih, temveč za celotno vzgojno-izobraževalno obdobje, so načela individualiziranega pristopa v celoti uresničljiva.

Šolsko branje/pripovedovanje književnosti se lahko povezuje s projektom družinskega branja, z metodo dolgega branja v šoli ter z branjem na deževen dan v tako imenovanem podaljšanem bivanju; uresničuje se kot prijetno doživetje in kot metoda privzganja bralnih navad.

5.2 Individualizacija in diferenciacija

Učencem glede na zmožnosti in druge posebnosti prilagajamo pouk slovenščine kot drugega jezika v fazah načrtovanja, organizacije in izvedbe, pa tudi v procesu preverjanja in ocenjevanja znanja. Poteka kot notranja, prožna ali delna zunanja diferenciacija v izvedbenih oblikah. Pri tem smo še posebej pozorni na specifične skupine in posameznike; vzgojno-izobraževalno delo temelji na konceptih, smernicah in navodilih, sprejetih na Strokovnem svetu RS za splošno izobraževanje:

- Odkrivanje in delo z nadarjenimi učenci,⁴
- Učne težave v osnovni šoli: koncept dela,⁵
- Otroci s primanjkljaji na posameznih področjih učenja: navodila za prilagojeno izvajanje programa osnovne šole z dodatno strokovno pomočjo,⁶
- Smernice za izobraževanje otrok tujcev v vrtcih in šolah.⁷

⁴ Sprejeto na 25. seji Strokovnega sveta RS za splošno izobraževanje 11. 2. 1999.

⁵ Sprejeto na 106. seji Strokovnega sveta RS za splošno izobraževanje 11. 10. 2007.

⁶ Sprejeto na 57. seji Strokovnega sveta RS za splošno izobraževanje 17. 4. 2003.

⁷ Sprejete na 123. seji Strokovnega sveta RS za splošno izobraževanje 18. 6. 2009.

5.3 Medpredmetne povezave

V osnovni šoli v vseh vzgojno-izobraževalnih obdobjih besedno sporazumevanje na slušni ali vidni ravni ves čas povezujemo tudi z nebesednim (likovnim, gibalnim, glasbenim, pozneje tudi z računalniškim opismenjevanjem itd.). V prvem vzgojno-izobraževalnem obdobju se tako slovenščina tesno povezuje z glasbeno, likovno in športno vzgojo ter s poukom madžarščine kot maternega jezika. Nekateri cilji pouka slovenščine so povezani z uporabo knjižnice in vključujejo spodbujanje informacijske pismenosti.

Na ravni vključevanja medpredmetnih vsebin je v tem učnem načrtu posebna pozornost namenjena razvijanju digitalne pismenosti učencev. Učenci uporabljajo digitalne tehnologije pri razvijanju sporazumevalne zmožnosti in pri komunikaciji (dejavnem stiku) z literaturo, in sicer:

- pri sprejemanju, razčlenjevanju in tvorjenju neumetnostnih in umetnostnih besedil,
- kot podporo kritičnemu mišljenju, ustvarjalnosti in inovativnosti,
- za iskanje, zbiranje, izmenjavo in obdelavo podatkov ter njihovo sistematično rabo pri tvorjenju informacij. Za izdelavo, predstavitev in razumevanje kompleksnih informacij uporabljajo tudi primerno strojno in programsko opremo, samostojno uporabljajo primerne didaktične računalniške programe in internet kot vir podatkov in komunikacijsko orodje.

Poudarjena je tudi kulturna vzgoja, saj kot osrednji element vseživljenjskega učenja pomembno pripomore k celovitemu razvoju osebnosti vsakega posameznika ter sooblikuje človekovo kulturno zavest in izražanje. Učencem omogoča razumevanje pomena in spoznavanje kulture večinskega naroda. Spodbuja tudi spoštljiv odnos do drugih kultur in medkulturni dialog.

Medpredmetne povezave se lahko izvedejo v različne namene in na različne načine, na primer kot motivacija, nadgradnja znanja, oblikovanje avtentičnih nalog, projektni dan ipd. Uresničevanje medpredmetnih povezav (tudi na ravni medpredmetnih vsebin) je odvisno od povezovanja učiteljev vseh predmetnih področij in načrtovanja povezav na treh ravneh – na ravni šole, strokovnih aktivov in posameznih učiteljev.

5.4 Preverjanje in ocenjevanje znanja

Ocenjevanje znanja v prvem vzgojno-izobraževalnem obdobju je samo opisno.

Učitelj najprej preveri učenčevo predznanje, nato učenca vodi in ugotavlja, kako dobro dosega cilje. Učencu daje povratne informacije, spodbuja samovrednotenje doseganja ciljev in standardov znanja, pomaga mu načrtovati delo in razvija zmožnost učenja učenja.

Poučevanje je tesno povezano s preverjanjem in ocenjevanjem znanja, saj učitelj ocenjuje, kar je učenec usvojil v procesu učenja in poučevanja. Učenec mora poznati kriterije ocenjevanja. V prvem vzgojno-izobraževalnem obdobju učitelj ocenjuje, kako učenec napreduje glede na opredeljene cilje oziroma standarde znanja. Preverjanje in ocenjevanje je ustno in pisno, na primer branje umetnostnih in neumetnostnih besedil, pisni izdelki, ustni odgovori, govorni nastopi in druge oblike.

5.5 Informacijska tehnologija

Razvijanje digitalne zmožnosti se povezuje z razvijanjem sporazumevalne zmožnosti v slovenskem jeziku, torej zmožnosti sprejemanja (poslušanja/gledanja in branja) in tvorjenja (govorjenja in pisanja) raznih besedil. Digitalna zmožnost vključuje zavestno in kritično rabo informacijskih tehnologij pri opravljanju šolskih in zunajšolskih obveznosti. Podprta je z rabo temeljnih informacijskih spretnosti v sklopu IT, torej z rabo računalnika, da bi pridobili, ovrednotili, shranili, tvorili/oblikovali, predstavljali in izmenjevali informacije in komunicirali ter sodelovali na medmrežju.

Raba informacijskih tehnologij lahko pomembno pripomore h kakovostnejšemu pouku, a mora biti tesno povezana z novimi načini in oblikami dela, predvsem pa s cilji in vsebinami pouka slovenščine kot drugega jezika, to je z razvijanjem sporazumevalne zmožnosti.